

Şimdi

— kul mehmet · 10 Temmuz 2023

Şimdi

Dökülmedi adım name name dilinde
Gezmedi bu ellerim o sıcacık teninde
Bir mısra olsaydım dökülen satır satır
Havalara uçan olmalıydım senin gözlerinde

Hepsi bir hayal olarak kaldı kurağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin yanında

Şimdi ben kenarındayım uçurumun
Bir gün sorar mısın nasıl diye durumun
Sorsan da fayda etmez gereksiz yorumun
Ufuklara uçan olmalıydım senin gözlerinde

Hepsi bir hayal olarak kaldı kurağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin kapısında

Gerçi ne benim ne senin suçundur
Alına yazılan kaderdir çekilen kulundur
Az gayret gerekliydi o bizde yoktu doğrudur
Kuşlarla uçan olmalıydım senin gözlerinde

Hepsi bir hayal olarak kaldı kurağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin kollarında

Almaya kıyamazken seni kucağıma
Söz verdim seni arayıp bulacağıma
Ecel gelse söz veremem kaçacağıma
Hayalinde senle olmalıydım senin dünyanda

Hepsi bir hayal olarak kaldı kurağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin kahır kapısında

Yanımdaymışsın gibi desem de değilsin

Hayalden öte artık bir şey değilsin
Öpsem seni bir öpücük veren değilsin
Serseri bir âşık olarak olmamalıydım dünyanda

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin mutsuz bakışında

Belki şiirler hasret ilinde yazılır
Herkes kendi mezarını kazdırır
Yalan değil sözlerim gönlüm kalemle yazdırır
Seven bir âşık olarak olmamalıydım dünyanda

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin sığıntı kapısında

Ellerine bir demet çiçek yakışmamış kurumuştun
Gözlerimde akan yaşlardan sonra kurumuştun
Görmedin bunları zaten kim seni doldurmuştu
Kaçık bir âşık olarak olmamalıydım dünyanda

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin dipsiz kuyusunda

Şimdi bunları yazarken yoksun diyorum
Aşkım la kendimi yazıyorum anlatıyorum
Sen yoksun artık unutmayı arıyorum
Var olmayan bir âşık olmamalıydım dünyanda

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin yanaşma koltuğunda

Severken dedim belki aşk bu olur garanti
İçinde neler saklıymış bilemedik bak gitti
Nasıl oldu bilmem başlamadan da bitti
Kucaklayan bir âşık olmamalıydım dünyanda

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin kahır kervanında

Bir varmış bir yokmuş kullarız
Masalda anlatılan açılmaz kollarız
Belki Leyla Mecnunu biraz da anlarız
Sana koşan bir âşık olmamalıydım dünyanda

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin sağır dünyasında

Ağlasam inlesem artık ne fayda
Beni böylesine meczup birisi sayda
Belki bakarken görüsün yüzümü ayda
Hiç sevmeyen biri olmalıydım bu dünyada

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin duygusuz kalbinde

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur diyemiyorum
Sızlarken kanarken yaram ta buramda

Unutmak için bir şehir bulamadım
Seven sevilen bir âşık olamadım
İçine sığacak bir dünya kuramadım
Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin karanlık dünyasında

Kul Mehmet'im seni böyle anlattım
Ne geceme ne gündüzüme katamadım
Hayal ettim hayali yaşadım duramadım
Kollarında yatan olmalıydım senin kucağında

Hepsi bir hayal olarak kaldı kursağımda
Şimdi mutlu musundur ellerin şiiirsiz dünyasında

Mehmet Aluç-Kul Mehmet